

Domus RAMVS *Podolinensis*
Stemmatis Gentilitii

REVERENDISSIMI DOMINI. *8,*

D. MATTHIÆ

DE LELOCZ

TARNOCZI,

EPISCOPI CHANADIENS.

Præpositi Scepusiens. S. Cæs. Rq. Majestatis
CONSILIARIU,

in sublimem arborem crescens

Quem Helicone Musarum decerptum
Eidem tanquam Patrono ac Mecæ-
nati suo benignissimo

In debita observantia ac devotionis animi tesseram

M. JOANNES RATVLOWSKI in Diæcesi
STRIGONIENSI Ecclesiæ Fridmanens.
DIRECTOR,

in auspicio novi anni M. DC. L.
summissè obtulit.

LEUTSCHOVIA, Typis Breverianis.

M.

D.

E.

P.

T.

L.

C.

S.

Omine felici decurre Lepuscule campos,
Hungara festinâ corripere prata fugâ.
Curre citus, trajectus nec tenere sagittâ:
Ramus fer. frondens ut arbor esse queat.
Tegmine sub cuius recubet Respublica, Tem-
plum,
Religio, pietas, intemerata fides.

HOLOGRAMMATON.

indubiè quos benefici gratos intellexit.
Comiser illis affectum esse
de dexteram porrigere
omine, de humili, ad meliora virtuti
ecolat innatum sibi; pietas
matos sibiq; devinctos;
radat nutibus fortuna benignioris (Gordios.
perantes quod onere tri amoso potis sit facere
stylum sibi designarunt iustissimum;
in quem velut Cynosurâ acie mentis resistentes
arâr clietûs suffragantè praesolâtes manuum
errisorijs germinet Scepusianis sua quippe sub
riticû vel parû, vel omnino nō cult^o ger, (ûbra
uno, in meliorem mutet Speciem.
ite, ut frumentum, tertio à facta Semente
picas: in sui gratiam solum tam sit
beres reddat, & fertiles germino
ulli mancipata: gleba culmos
lustra mille vicisitudini
oderetur auspicato provehatq;
Omnia laro Phabus cultu afferat
horror procut ex uler
supra vires transcendunt, cōtra animos^o sul-
erum palma similem, quò magē
entem aduersis non elidat rebus,
instillet suo pectori lepidissimo.
apientia; quod summum Largitor calitum
antitatis, modestia, ac divina
ter sternas, suaq; olentia
esiderio, ad æterna beatitatis metam
ido celeberrimo ardenti
mporis; velut herosorum moliminum
esowent sua facta in totius Pannonia
ncomio.
reataque Virtutum
ix istens perennet
ebus dives præsens

Plaudit quæq; suis arbor amæna comis Lactantius.

Hac te patenti umbra quiescere Palladem
Latare; plusquam opaca si laurus tegat,
Cui bacca pragnans, pendula hæret germine.
Securius nusquam quiescere poteris.
An aceris elegantiam tibi deligis?
Candore præcipuo patentis pampini,
Umbella cujus otium paret, ferat
Dulcem & quietem, postquam es improbissimo
Labore fessa. Balsamum forsan lubet
Arbusculam, bina in cubita succrescere
Suetam, legere, suæ quieti idoneam?
Bedelly folio, putas beatulam
Te lacrymantis fore; dum imaginem prope
Gummi resumit, congelatæ lacrymæ.
Buxus ne multiforatis quæ tibiæ
Servit, levamen in operum cedit tibi?
Latum petis num molleq; folium Cedri,
Jucundo odore imperviæ tinea? lucrum
Binam & voluptatem reportatura, Spe
Adducta famæ in Sæculorum nomine
Sero perennaturæ, ut in se fingere
Cedrum queat; facit, ut oleat, experts mori.
Citrusne ramos pandet in tua tegmina?
Plorata num Cupressus excludet suo
Gremio hilarantem hederam, ad usq; remedium
Sudore fracti ac mancipati pectoris
Castissimi? corruptionis inscia est
Arbor cupressi; at odore violenta, adeoq;
Nec gratiosam umbram facere tibi potest.
Age Pallas igitur dic ubi optatam capis
Umbram? ne inane provehas molimina,
Rei periculum te facere multum juvat.
Illuc tuos reflecte conatus; bonam

Quod tibi reducat Spem, recudat & animos.
Illa illa reparabit, labor quas improbus
Vires profanat, infulam quæ fasciat
Arbor, lepusculoq; sua fert tegmina.
Visendus in certamine asper Martio
Olim, pericli jam capax pectus gerens,
Ictus sagittâ cursitat, spectabilis
Ramo virenti, quæritansq; latibulum;
Hæsit Tiaræ velut Asylo Antistitis.
Hic crevit ergo Ramus in tantam arborem; ut
Dare possit ampla domicilia clientibus,
Fæcunda germine, folio, frondeq; ; satis
Superq; non tantùm fatigatos regit,
Cibat; sed etiam dirat, ornat, furculi
Benignitate. egitq; primum prospere
Radicem in ordinem quaternum consitam;
Divæ æquitatis, fortitudinis ratæ,
Prudentiæq; perspicacis, splendida &
Moderationis. His itaq; radicibus
Plantatæ, animus est germina metro pandere.
Assurgit igitur æquitatis furculo
Germen, secutum saccharum Cretæ, seu
Fit melle si quid dulcius; serie fere
Multiplici; relligio pura, gratia
Urbana, pietas eximia, rectaq; fides.
His illibatam jungito innocentiam, ac
Humanitatem, conferentem egentibus
Opem salutis atq; vitæ: haud procul
Affectus est, quo bona probantur inferæ
Gentis merita queis possit ut stipendia
Conferre debita, corde pensitat, movet
Omnemq; lapidem, posse commode omnibus
Servire opem suam: haud sciens confingere

Vultus, & hilari fronte tegere pectora
Inimica, magè quòd sæviat reconditum
Ulcus putrenti quàm quod apparet cute.
Unde inter homines & Deos justè decus
Solius immortale permaneat, facis
Instar coruscæ: sæculo nullo opprimi
Lumen potens est, quod refulget strenuâ
Virtute, ab æquo ne quidem ungue, diffusa.
Delectat alterâ sed huc producere
Radice fructus fortitudinis, super
Nectar Deorum pullulantes cordibus,
Quos aure delibare fateor dulciùs,
Quàm faucibus si Hyblæa mella sorbeas
Plenis. in agressu periclôrum vibrat
Huic tela fortitudo, haud jam Martio,
Scientiarum sed procellis arduis,
Mente refecandis, usq; Parnassi juga
Et usque scandens, de manu sublimium
Prendat Camænarum coronam, Orbi Sacer.
Non destituit ipsius ausum Spes bona,
Fiduciæ sincera, constans & comes.
Assumit animos non secus miles rei
Dum dubius, illabitur haud nectens moram
Mediam in cohortem, currit huc illuc, neci
Jam jamq; proximus, ferit, cuneos fugat,
Reditq; Regi amabilis victoriâ
Hoc chariore, quò magè dubius exitus
Rei volutabatur: haud secus, suum
Dum tollit in virtutis ardua studium,
Sudare multum, algere, & æstuare opus
Fuit: videtur pressus hoc discrimine,
Despondet animum ergo, laborum pondere
Angustiatum? quia magis ruit. velut

Si fractus illabatur orbis obruat
Parare cupidum, hinc gloriæ præconia,
Pericla capitis temnit, asper, prodigus
Salutis: anteposit & cælestia
Rebus caducis, quando magnificentia
Rerum arduarum, usq; ad eò latè splendet,
Suis in operibus; ut nihil, magnum nisi
Spectes, profanis nil datum negotiis.
Huc socia celsa properat & magnanimitas,
Præparet ut animum, indifferenti tramite
Subire honorem, os lividum & : tam prospera
Adversa quàm : Cui exhibet præsto manum
Se ductitantem, possit ut conamine
Tam pertinaci prævalere incommodis
Noxis, quasi plus sponte malit perpeti
Quàm fugere. Sanè fit animi celsissimi,
Mens recta; puri pectoris si conscia
Sibi, triumphans invidos exhibilet.
Radice sed qui pullulant de tertia
Færus videre fas sit; immensos prope
Cernes, in usus tam sibi quàm & optimis
Quibusq; & ubiq; profuturos; scilicet
Quod habita semper maximum prudentia
Bonum; celebre quod Menandri prædicat
Dictum: excolat si bene sagax prudentia,
Cui ingenium; ad excelsa pænè culmina,
Felicитatis iter paraturum sibi
Mortalitatis vinculi expers; ardua
Conscendit, execrabilem gnarus fugat
Vexationem, facit & ante opus, ut procul
Excludat adversum. quod est visum arbore hac,
Folio virenti, fronde patulâ, germine
Vernante. folia sunt honestas: sunt ei

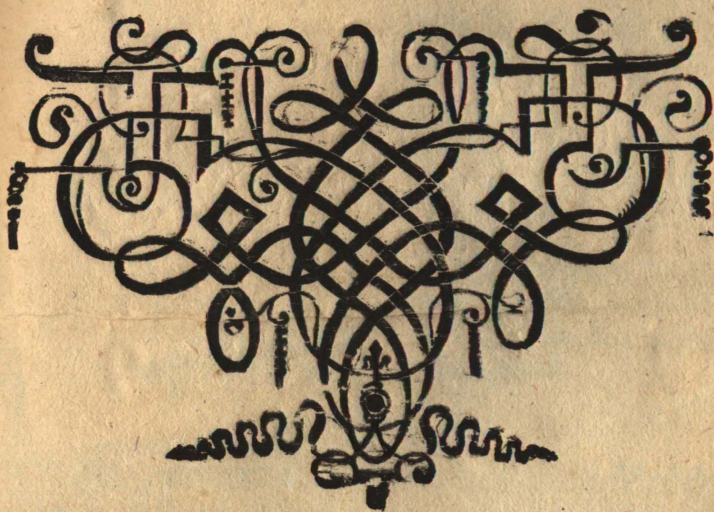
Fronde, voluptas : germen, at fit utile.
Illud beatum quippe detonat Sophus
Bonum ; repandit quod & honestum, & saccharum
Spirat voluptatis, tenetq; commodum.
Quod majus est ; defendit à periculo
Vitam : facit securitatem optabilem.
Prout salutem sanitas fert corpori,
Morbusq; mortem : sic anima prudentiâ
Sanatur, imprudentiâ verò perit.
Accedit his radice postremâ, Modus ;
Qui tribuit operi competentem regulam,
Decernit ad quam si suam quis ducere
Vitam, potest quod est satis qui velle, habet
Quod vult ; peritus nave sulcare æquora
Et ambidextrâ, ut experiri fas ; probè
Si examinare non recuses Arboris
TARNOCIANÆ temperato frutice
Prodire fætus hinc & inde fertiles
Longâ recensitos serie ; oculum cient
Ad recreandum, cor stuporem : ut hinc modum
Servare discat in suis quisq; actibus
Nec non decorum. Hic furculo pendet suo
Sedata mansuetudo, liberalitas
Decens coruscat, blandaq; gravitas viret.
Hic facilitas morum atq; in omnes obvia
Ostenso suæ voluntatis nitet.
Non hic putatum est esse ad æternam satis
Laudem, superbientem ubi alienus color
Quem frustra avis decoret, ordine stemmatum
Longo recenseantur & picta atria.
Non profuit cuiquam Æaci domum Patris
Fuco tragædiantè ventilare ; si
Rude pectus illum ut alterum esse Therpsitem

**Palam fatetur arguitq;. Nam genus
Offuscet & sædat in honesta ignavia.
At hic labor sublimis & virtus sua
Expromit Auroræ propinqua lumina
Qua propter in Te decus imaginum haud fuit
Tantum efficacis consilii atq; trutinæ
Herodæ, ut irretitus olim ludicrâ
Opinione, ex uno Avorum nomine,
Orneris istis, splendicans adoreis.
Sed insolentes indoli, erexit Tuæ,
Famâ triumphos, præcimente. cætera
Commilitonum turba currunt in probra,
Sædâq; mentem inertîâ, oblimant suam,
Ac deterunt noxis malis, quod est benè
Natum : Tibi Tuæq; sed menti, insita
Heroa vis; quæ Te procul, tot criminum
Abduxit à pellacibus monstris. malè
Cautæ tot audent, quæ incutere molimina
Ætatis æstro, juxta & oculos ludere
Rerum cadûcum ab blandicenti imagine,
Fædisq; sensus, alligare nexibus.
Procul fuisti cautibus, noxis procul
Istis fuisti; teçtus à charybdibus
Lenocinantium voluptatum, statim
Sed Consilii prudentis atq; exquisiti,
Obyce penitùs isthoc inexpugnabilis;
Vallâsti, ut esses appetens recti & tenax.
Virtutis unâ excederes neve orbitâ.
Aurei quid oris gratias hic proloquar?
Quid eloquii fluentia copiosa, mel
Hyblæ, liquorem fonte stillans & Latii?
Quid gratias & Charitum? amæno in pectore
Cujus, domus Palladia fixa creditur.**

Diffusus, actæ sic juventæ, isthic odor,
Jucundus, apprimè locis Pannonia quibus,
Viris nitescit litteratis, fertilis
Exulta & ingeniis, coruscaq; studio.
Miratus istas qualitates, insitam &
Illustri ab ortu vim, optimæ menti, gene-
rosam, Supremus Regno in hoc Antistes; ad
Ecclesiæ fastigium faventibus
Promovit astris; & probatum sapius
Negotiis in arduis, natum velut
Ad regimen, istis, quæis præis feliciter,
Præfecit hîc Ecclesiæ istis. prosperum
Quod & auspicatum sit. fave Maxime Deus.
Sed quid ego contendo maris guttas, seu
Incomprehensas circum arenas prændere
Non est tuum Camæna; cessa ludere,
Teneræq; salici appende garrulam Lyram.
TARNOCIANA encomia & laudes fide
Occinere desine: tenuareq; rudibus
Augusta virtutum modis fastigia
Concede munus Pierio interim suum
Vati, Quirini more qui pangat, propè
Æterna sæcula, titulosq; & nomina
Victura, tanti tamq; laudati Viri.
Nil restat aliud, quam sub umbram te roges
Recipi, quietem ut hinc resicientem queas
Lucrarier. steriles licet vulgò ferant
Cunctanter ad campos juga juveneci, tibi
Camæna sufficiet Patroni gratia.

*Magna DEI Matri Sponsæ Virgini Mariæ, Abysso
 gratiarum Ideæ omnis perfectionis prodigiorum com-
 pendio, Domine Patronæ, optimæ, Maximæ
 Univerſæq; cali Curia, laus honor
 gloria.*

D. O. M.

Altes Buch der ...
...
...
...
...

